

Tot l'any és carnaval

El programa de Carnaval 2018 de Lloret de Mar és una declaració altisonant que incita a la diversió arrauxada i va acompanyada d'una invitació a assaborir cada moment de la festa.

De fet, és un recordatori del carpe diem, l'expressió llatina que exhorta a fruit dels plaers de la vida davant d'un futur imprevisible. Amb les celebracions frenètiques es busca l'exaltació permanent dels sentits, la fascinació per la gresca a cabassades i la fugida de la detestable existència quotidiana. L'arribada del Carnestoltes, el rei dels poca-soltes, desferma l'ànima de destrucció de l'ordre establert i l'esperança d'una disbauxa llibertària.

Dit això, és una poca-soltada que les autoritats de Lloret de Mar aprofitin l'ocasió per promocionar un «dels caps de setmana més creatius de l'any» i adoctrinin per tal de «buscar idees, disfressar-te d'allò que més t'agradi, ja sigui amb o sense sentit» Un consell alliçonador.

Quina mania de ficar la banya allà on no toca! Que la gent és prou eixerida per decidir pel seu compte! I per Carnaval, tot s'hi val!

Les ingerències dels responsables polítics, conxorxats amb algunes entitats del poble, són de traca i mocador: es qualifica el magne esdeveniment lúdic de «proposta turística de qualitat».

L'operació de màrqueting insisteix en el valor afegit del ventall de suggeriments «de restauració, d'allotjament i d'oci, de qualitat contrastada perquè el visitant pugui gaudir d'un gran cap de setmana». Vaja, és tirar l'ham per pescar el turista de proximitat.

Ara bé, l'eslògan «balla, gaudeix i somriu» serveix per a tot l'any. Què ofereix Lloret de Mar com a producte estrella? Doncs farra, bullici i diversió a carretades. Lluny, molt més lluny es trobarien serrells d'un turisme de congressos, esportiu o familiar.

Sembla, i s'ha de tocar fusta, que els auguris són positius i que s'assoliran els nivells d'ocupació i d'ingressos de l'any passat. És a dir, que les expectatives per enguany són ambiciosos però, si no es compleixen, el daltabaix serà sonat per a un poble que depèn d'una economia cimentada en el monocultiu turístic.

No obstant, i no és per aigualir el Carnaval, que es farà tant si plou com si fa sol, a l'horitzó s'albiren incerteses provocades per la situació política i social que poden arruïnar vides i hisendes.

Per tot plegat, amb la intenció d'allunyar els mals esperits, paga la pena cantar amb Jaume Sisa: «Cementiris encesos i espai congelat / Sons de flauta i timbal, cabeçuts i gegants / Personatges d'un drama, ombres infernals / I les cendres d'un somni etern i immortal». «Tot l'any és carnaval a la República d'A / Disfresses i espantalls a la República d'A / República ideal» (Carnaval a la República d'A, 1979).

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2018/02/06/lany-carnaval/894221.html?utm_source=rss